

Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ XV.
μου ὁ γεωργός ἐστι. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον ²
καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον,
καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἤδη ³
ὕμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα
ὕμῖν. μέναιτε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ ⁴
κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν
μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ
ἐν ἐμοὶ μείνητε. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ ⁵
κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος
φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε
ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ⁶
ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν
αὐτὰ καὶ εἰς ¹ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. ἐὰν ⁷
μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ,
ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε², καὶ γενήσεται ὑμῖν. ἐν ⁸
τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν
φέρητε· καὶ γενήσεσθε³ ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς ἡγά- ⁹
πησέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἡγάπησα ὑμᾶς· μέναιτε ἐν
τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, ¹⁰
μενέετε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς
τοῦ πατρός μου τητήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ
ἀγάπῃ. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ¹¹
ἐν ὑμῖν μείνῃ⁴, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὕτη ¹²
ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, κα-
θὼς ἡγάπησα ὑμᾶς. μέζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ¹³
ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων
αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν ποιῇτε ὅσα⁵ ἐγὼ ¹⁴
ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι ὑμᾶς λέγω⁶ δούλους, ὅτι ¹⁵
ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιῇ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς
δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ

¹ αὐτὸ τὸ² αἰτήσασθε³ Μαρτ. (φέρητε, καὶ) γενήσθε⁴ ἡ⁵ ἃ⁶ λέγω ὑμᾶς

- 16 πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέ-
 ξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηνκα ὑμᾶς,
 ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρ-
 πὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὁ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα
 17 ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. ταῦτα ἐντέλλομαι
 18 ὑμῖν, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς
 μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.
 19 εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει·
 ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξά-
 μην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς
 20 ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον
 ὑμῖν, Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ.
 εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον
 21 μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλ-
 λὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν· διὰ τὸ ὀνομά-
 22 μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον
 καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ
 πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.
 23, 24 ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ
 ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίη-
 κεν⁸, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασιν καὶ
 25 μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα
 πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν
 26 ὅτι Ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παρά-
 κλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ
 πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπο-
 27 ρεύεται, ἐκείνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ
 μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ.
- XVI. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.
 2 ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται
 ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖαν

⁷ εἰς ὑμᾶς⁸ ἐποίησεν